

عکس: جواد منتظری

بانوان حالا بعد از وزارت و وکالت، می خواهند زمین های سبز را هم تسخیر کنند

آشپزخانه ها چمن شد!

سروش حکمی

تصور اینکه یک زن بخواهد یک باشگاه فوتبال مردانه را اداره کند، زیاد آسان نیست. نه فقط برای ما که در سراسر دنیا چنین است. نشان به این نشان که تعداد بانوانی که رئیس یا مدیر یک باشگاه فوتبال هستند به زور به تعداد انگشتان یک دست می رسند. این اتفاق اما افتاده و به خصوص در ایتالیا می بینیم که تیم های کاملا حرفه ای - حتی به بزرگی رم - تحت ریاست یک خانم فعالیت می کنند؛ اتفاقی که بیشتر از پیش، صنعتی شدن فوتبال را نشان می دهد. اما به هر حال وقتی که بانوان، وزیر و وکیل می شوند چرا نباید مدیر باشگاه شوند.

حذفی. هر چند درست پایان فصل ۱۹۹۱-۱۹۹۰ بعد از حدود ۵ ماه ریاست فلورا، یک بار دیگر یک مرد برای اداره باشگاه معرفی شد.

روزلا سنسی - رئیس کنونی رم - هم شرایط مشابهی دارد. او هم پس از اینکه پدرش در آگوست سال ۲۰۰۸ از دنیا رفت، ریاست باشگاه را بر عهده گرفت. تنها تفاوت این است که ریاست روزلا اصلا

موقتی نیست. او پیش از مرگ پدرش مدت ها بود به عنوان مدیر اجرایی باشگاه فعالیت می کرد و با توجه به بیماری او زمام امور را بر عهده داشت. همین شد که وقتی پدرش از دنیا رفت، با عنوان رئیس باشگاه به فعالیت پرداخت و با توجه به سابقه اش به عنوان مدیر اجرایی، به خوبی از پس کارهایش برآمد. پیش از آنکه روزلا

۳۷ ساله مدیر اجرایی پدرش شود، زیر نظر او مسائل مالی باشگاه را تحت کنترل داشت. رم از سال ۱۹۹۳ تحت نظر خانواده سنسی اداره می شود. این خانواده مالک کمیانی ایتالی پترولی هستند و از بزرگ ترین سرمایه داران پایتخت به حساب می آیند. این را هم بدانید که سیلیو سنسی - پدر فرانکو و پدر بزرگ روزلا - در سال ۱۹۲۷ یکی از بنیانگذاران باشگاه رم بود و کلا خانواده سنسی سهمی از باشگاه را به طور

ماجرای ریاست یک زن در رم، ژانویه سال ۱۹۹۱ آغاز شد. آن موقع دینو ویولا وارد دوازدهمین سال ریاستش در جالوروسی شده بود. ویولا که یک قهرمانی در سری A و یک نایب قهرمانی در جام باشگاه های اروپا و... به دست آورده بود، ژانویه سال ۱۹۹۱ در گذشت تا همسرش - فلورا - مدیریت باشگاه را بر عهده بگیرد. در پایان همان سال، رم قهرمان کوپا ایتالیا - جام حذفی ایتالیا - شد تا فلورا و ویونا به عنوان اولین زنی که اداره باشگاه

رم را بر عهده داشته، این قهرمانی را با چشمانی پر از اشک به شوهرش تقدیم کند. نه فقط او که بسیاری از بازیکنان و هواداران رمی، احترام زیادی برای مدیری که بیش از یک دهه، ریاست باشگاه را بر عهده داشت قائل بودند. جمله «رم هیچ وقت گریه

نمی کند و هرگز اشک نمی ریزد. گریه برای ضعیفان است و قدرتمندان هرگز گریه نمی کنند» روی سردر ساختمان باشگاه رم دیده می شود. پس از مرگ او، هیات مدیره باشگاه تصمیم گرفت ریاست آن را موقتاً به همسرش بسپارد. دلیلش هم این بود که در آخرین روزهای زندگی ویولا، فلورا کمک زیادی به او می کرد و در تمامی امور حضور داشت و با شرایط باشگاه به خوبی آشنا بود. نتیجه اش هم شد قهرمانی این تیم در جام

سیلیو سنسی - پدر فرانکو و پدر بزرگ روزلا - در سال ۱۹۲۷ یکی از بنیانگذاران باشگاه رم بود و کلا خانواده سنسی سهمی از باشگاه را به طور موروثی در اختیار دارند

ایرانی‌ها حتما کارنتا، دختر ماسیمو موراتی - رئیس اینتر - را به یاد دارند. او بیش از یک سال پیش آمده بود ایران برای احداث یک مدرسه فوتبال در تهران. کارنتا با اینکه پست مدیریتی در باشگاه ندارد اما یکی از فعالان هیات مدیره به حساب می‌آید. به نظر می‌رسد در باشگاه اینتر، فرزند بزرگ خانواده، یعنی آنجلو جانشین موراتی پدر باشد. غیر از آنجلو یکی از پسرهای دیگر موراتی به نام مارکو هم در باشگاه فعال است که همین ۲ نفر شانس کارنتا را برای ریاست باشگاه کم می‌کنند؛ مگر اینکه سنسنی در رم و مناریتی در بولونیا طوری فعالیت کنند که ریاست زنان در فوتبال باب شود.

ترسا ریورو قدیمی‌ترین و اولین بانویی است که یک باشگاه را با قدرت مدیریت کرده

واقعا نمی‌دانستم فوتبال چیه

قدیمی‌ترین مدیر خانم ماریا ترسا ریورو است. او از ۱۶ سال پیش تاکنون ریاست رایو وایکانو را بر عهده داشته و اولین زن در تاریخ است که به عنوان رئیس یک باشگاه فوتبال فعالیت می‌کند. جالب آنکه خانم ریورو آن قدر در این تیم قدرت دارد که حتی ورزشگاه اختصاصی ۱۵ هزار نفره رایو وایکانو به نام او ساخته شده است؛ ترسا ریورو. وقتی ترسا در سال ۱۹۹۴ ریاست رایو وایکانو را عهده‌دار شد، این تیم مادری در دسته دوم اسپانیا حضور داشت. ترسا توانست وایکانو را به لالیگا برساند؛ هر چند بعد از ۳ فصل دست و پا زدن در لب مرز سقوط، این تیم یک بار دیگر به دسته دوم رفت.

نمی‌دانستم فوتبال چیست؛ اما حالا شرایط فرق می‌کند. در هر بازی به ورزشگاه می‌روم و بازی بازیکنانم را نگاه می‌کنم. الان از فوتبال لذت می‌برم. البته آن زمان که خانم ترسا چیزی از فوتبال نمی‌دانسته، شرایط تیمش بهتر بوده است. به هر حال این نتایج اصلا به این معنا نیست که خانم ترسا کاری برای تیمش نمی‌کند. او به هر حال اهداف بزرگی دارد. مهم‌ترین تصمیم ترسا انتخاب خوانده راموس - مربی کنونی رئال مادرید - برای هدایت تیمش بود. با این مربی، رئیس رایو وایکانو تیمش را در جام یوفا هم دید؛ «آن سال فوق‌العاده بود. در آن دوره، خوانده راموس مربی ما بود و عالی بازی می‌کردیم. حتی تا یک چهارم نهایی جام یوفا هم پیش رفتیم اما الاوس ما را شکست داد. نمی‌توانید تصور کنید چقدر گریه کردم».

یک بار دیگر رایو وایکانو با مدیریت ترسا در سال ۱۹۹۸ به لالیگا صعود کرد و در فصلی به یادماندنی موفق شد در رتبه نهم قرار بگیرد. رایو وایکانو ۳ فصل بعدی را در میانه‌های جدول لالیگا حضور داشت و حتی جواز حضور در جام یوفا را برای یک فصل (۲۰۰۱-۲۰۰۰) به دست آورد. اما سال ۲۰۰۳ سال خوبی برای این تیم مادری نبود و وایکانو با تنها ۳۲ امتیاز در قعر جدول لالیگا قرار گرفت. این آخرین فصل حضور رایو وایکانو در لالیگا بود. در حال حاضر شرایط برای این تیم حتی بدتر شده است.

رایو وایکانو هم اکنون در زیر گروه B دسته دوم بازی می‌کند و تنها در صورتی که قهرمان زیر گروه شود، شانس حضور در دسته دوم را دارد؛ هر چند به نظر نمی‌رسد حالا حالاها این اتفاق بیفتد. ترسای ۷۴ ساله اعتراف می‌کند که در آغاز کارش در وایکانو هیچ چیز از فوتبال نمی‌دانسته است؛ «ژانویه سال ۱۹۹۴ واقعا

▲ روز لا پس از مرگ پدرش (همان پیر مرد عکس بالایی) اداره امور باشگاه رم را در دست گرفت

فرانچسکا منارینی در بولونیا دومین خانم مدیر سری آ است

احساس غرور می‌کنم

خانم منارینی اخلاق‌های جالبی هم دارد. بارها شده پس از شکست تیمش به رختکن برود و سر بازیکنانش فریاد بکشد. اینکه بازیکنان ایتالیایی چه حالی دارند که رئیس زنشان سرشان داد بزند، مهم نیست؛ مساله‌ای که بیشتر ناراحتشان می‌کند جریمه‌های پشت سر هم اوست؛ هر چند در نهایت همه رفتار خوبی با رئیسشان دارند و از او راضی هستند؛ «برایم مهم

تابستان سال ۲۰۰۸، آلفردو کاترولا - رئیس پیشین بولونیا - تصمیم گرفت باشگاه را بفروشد. در همین زمان یک شرکت آمریکایی به ریاست آقای رنزو منارینی تصمیم به خرید این باشگاه گرفت و با توافق با کاترولا، باشگاه بولونیا را به نام دخترش فرانچسکا ثبت کرد تا روزلا سنسی میان روسای باشگاه‌های سری A تنها نباشد؛ «من مفتخرم که بیست و پنجمین رئیس تاریخ بولونیا، اولین رئیس زن و دومین زن در سری A باشم. تمام سعی من این است که جواب حمایت هواداران و اعتماد پدرم را بدهم».

فرانچسکای ۳۴ ساله تیم را در دست وقتی در اختیار گرفت که با دوم شدن در سری B به دسته اول فوتبال ایتالیا صعود کرده بود. او طی حرکتی جالب، سینیشا میهالوویچ، دستیار صرب روی تو مانچینی در فصل قبل در اینتر را به عنوان سرمربی تیمش برگزید. با وجود این بولونیا شرایط خیلی خوبی در سری A ندارد. این تیم در حال حاضر در رده شانزدهم جدول است و تنها ۳ امتیاز تا مرز سقوط به سری B فاصله دارد؛ هر چند ماندن در سری A برای این تیم می‌تواند موفقیت محسوب شود.

به هر حال خانم منارینی ریاست یک زن را موفقیت بزرگی می‌داند و بعد به کسب نتیجه با تیمش می‌اندیشد؛ «به عنوان یک زن در میان روسای مرد احساس غرور می‌کنم. اینجا جایی است که می‌توان نشان داد زن‌ها چه توانایی‌هایی دارند و می‌توانند با مردها رقابت کنند».

آقای منارینی هم با دخترش موافق است؛ «این فصل فرصتی است برای فرانچسکا تا در شغل جدیدش جا بیفتد. او سعی دارد تیم را در سری A نگه دارد و با کمک کمپانی ما مشکلات مالی‌اش حل شود. در این صورت راه برای موفقیت‌های بعدی بولونیا هموار می‌شود».

نیست راجع به من چه فکر می‌کنند. درست است که مدیریت در فوتبال با دیگر شغل‌ها تفاوت دارد اما به هر حال بازیکنان باید بدانند که کارمند باشگاه هستند و باید درست عمل کنند. نه فقط آنها که اعضای کادر فنی و کلا هر کسی که در باشگاه فعالیت می‌کند هم چنین شرایطی دارد. آنها باید یادشان باشد که برای هواداران بازی می‌کنند و راضی کردن آنها از همه مهم‌تر است. به هر حال من سعی می‌کنم بهترین رفتار را با همه داشته باشم؛ هر چند در دوران مدیریت در شرکت پدرم آموختم‌ام که حتی کوچک‌ترین اشتباهات هم قابل گذشت نیستند».

موروثی در اختیار دارند. اگر هم روزلا بتواند مانند پدرش باشگاهی به نسبت موفق آماده کند، می‌تواند حتی ریاست باشگاه را بعد از خودش به یک سنسی دیگر بسپارد. شاید هم بتواند به یک اسطوره تبدیل شود و سال‌ها ساکن جالو روسی را به دست بگیرد. روزلا تنها ۲۷ سال دارد و اگر تا آخر عمر روی صندلی ریاست بنشیند، می‌تواند طولانی‌ترین ریاست تاریخ باشگاه را به نام خودش ثبت کند.

نتایجی که رم تاکنون به دست آورده اما چنگی به دل نمی‌زند. این تیم در رده ششم سری A قرار دارد؛ در حالی که در همین سال گذشته که فرانکو زنده بود، رم به مقام دوم رسید. این تیم کلا از سال ۲۰۰۱ تاکنون (۸ سال) ۶ بار به عنوان نایب قهرمانی سری A رسیده است؛ اتفاقی که بعید به نظر می‌رسد امسال بیفتد. غیر از اینها هم سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ قهرمان کوپا ایتالیا شده بود. روزلا ۱۴ هفته فرصت دارد شرایط بد تیمش را عوض کند. اصرار او بر حمایت از لوچیانو اسپالتی - سرمربی رم که یکی از دوستان صمیمی پدرش هم به حساب می‌آید - هیچ دردی از تیمش درمان نکرده. به نظر خانم سنسی، زن بودن هیچ مشکلی برای یک مدیر به وجود نمی‌آورد؛ «اصلا این طور نیست. رفتار اتحادیه فوتبال ایتالیا و دیگر روسا خیلی خوب است و اصلا حس نمی‌کنند تفاوتی وجود دارد. آنها می‌دانند توانایی‌ها در مدیریت هیچ ربطی به جنسیت ندارد».